

K O P G E K

Sam en de verjaardagstrein

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Sam wordt wakker en weet het meteen. Vandaag is geen gewone dag. Vandaag wordt Sam 4! Zelfs het dekbed voelt een beetje feestelijk.

Op het kussen ligt een envelop. Aan de buitenkant staat een kleine trein getekend. Binnenin zit een kaartje: 'Eén rit voor de jarige. Vertrek na het ontbijt.'

Mama staat in de deuropening. ‘Gefeliciteerd!’
Eerst komt er een grote knuffel. Dan een klein kieteltje. Dan nog een knuffel, omdat één niet genoeg is.

Bij het ontbijt krijgt Sam een papieren kroon. Er zit een cijfer op: 4. Sam voelt even of de kroon recht staat. Bijna.

Onder het bord ligt een tweede kaartje. Er staan twee schoenen op getekend. ‘Dat begrijp ik,’ zegt Sam. ‘We moeten naar de gang!’

In een schoen steekt een rood lint. Aan het lint hangt een kaartje met een spiegel erop. Sam kijkt voor de zekerheid ook in de andere schoen. Niets.

Samen gaan ze naar de spiegel. Daar heeft iemand een snor op een los papiertje geplakt. Sam houdt het papiertje onder de neus. ‘Ben ik nu groot?’

Mama doet plechtig een stap achteruit. ‘Zeer groot. En zeer besnord.’ Achter het snorpapiertje staat een tekening van een bank met drie kussens.

Bij de bank tilt Sam het eerste kussen op. Een kruimel. Onder het tweede ligt een sok. Onder het derde ligt een piepklein vlaggetje.

Op het vlaggetje staat een gieter. 'Naar buiten!' Roept Sam. Mama helpt met de jas. Een jarige machinist moet het natuurlijk wel warm hebben.

Naast de achterdeur staat de gieter. Er zit geen water in. Wel een houten lepel met een strik. En een briefje: 'Deze heb je straks nodig.'

Sam tuurt door de tuit. Geen nieuw kaartje. Dan draait mama de gieter voorzichtig om. Aan de onderkant staat een tekening van de tuintafel.

Onder de tuintafel staat een grote doos. Er zitten ronde kartonnen wielen aan. Vooraan hangt een bordje: 'Voor de machinist.' Sam kijkt met grote ogen.

Uit de doos steekt een papieren schoorsteen. Aan de zijkant zit een belletje. Sam trekt voorzichtig. Tingeling! Achter het tuinhek klinkt gegiechel.

Mama opent het hek. Daar staan de feestgasten met nog meer versierde dozen. Eén met sterren. Eén met stippen. En eentje helemaal vol kronkels.

‘Verrassing!’ Roepen ze. Alle dozen gaan achter elkaar op het gras. De trein rijdt niet echt, maar in gedachten kan hij overal naartoe.

Sam stapt in de voorste doos. De gasten kiezen hun wagon. 'Kaartjes graag!' Mama knipt een klein hoekje uit het kaartje van de jarige.

Dan komt de houten lepel van pas. Sam tikt ermee op een omgekeerde plastic bak. Tokketok, tokketok. De trein vertrekt!

‘Eerste halte: Giechelstad!’ Roept Sam. Iedereen trekt een gek gezicht. Een feestgast steekt de tong uit. Mama krijgt de slappe lach.

De volgende halte is Beweegbos. Iedereen stapt uit om even te rekken, te draaien of te wiebelen. Sam maakt de grootste zwaai met de armen.

Dan roept een kleine feestgast: 'Ik wil ook een keer vooraan.' Sam houdt de lepel stevig vast. Het is toch de trein van de jarige?

De ander kijkt naar de grond. Sam denkt even na. 'Jij mag tot de volgende halte.' De lepel verhuist. Naast de machinist is nog een plekje vrij.

Nu rijden ze samen door het denkbeeldige bos. Sam luidt de bel. De nieuwe machinist tikt de maat. Dat maakt eigenlijk een veel mooier treingeluid.

Bij Knuffelberg stopt de trein. Wie wil, geeft een knuffel. Anderen zwaaien of geven een high five. Sam kiest van alles wat.

Plotseling klinkt er gerammel bij de achterdeur. Mama komt naar buiten met een karretje. Daarop staat iets onder een grote doek.

‘Laatste halte!’ Roept mama. De doek gaat omhoog. Daar is de verjaardagstaart, met een klein treintje van fruit erbovenop. De aardbeien zijn de wagons.

Iedereen zingt. Eerst zacht. Dan vrolijk hard. Sam houdt de kroon vast, want die zakt bij het lachen steeds over de wenkbrauwen.

Voor het aansnijden mag Sam een wens doen. De ogen gaan dicht. De wens blijft stil in het hoofd. Sommige kleine dingen zijn fijn om zelf te bewaren.

Dan wordt de taart verdeeld. Er is voor iedereen een stukje. Sam krijgt een fruitwagon. De kleine gast krijgt er ook één. Treinen zijn om te delen.

Later maken ze een foto bij de dozen. Op één foto kijkt iedereen netjes. Op de volgende foto doet iedereen alsof de trein heel hard door een bocht gaat.

Als de gasten naar huis zijn, bewaart Sam het treinkaartje. De hoek is afgeknipt en er zit een vlekje op. Het is duidelijk goed gebruikt.

In bed fluistert Sam: ‘Volgend jaar weer een rit.’ Mama trekt het dekbed recht. De trein staat stil. Maar in de droom klinkt nog zacht: tokketok, tokketok.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.